

רשומות

קובץ התקנות

12 בנובמבר 1970

2632

י"ג בחשוון תשל"א

צמוד

126	תקנות ההסגרה (סדרי דין וכללי ראיות בעתירות), תשל"א—1970
128	תקנות סדרי דין (ניירות ערך), תשל"א—1970
130	תקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי החיישבות הדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון), תשל"א—1970
130	תקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובים מסויימים ובהיאחזויות נח"ל) (תיקון), תשל"א—1970
131	תקנות בריאות העם (שארית חמרי הדברה במוזון), תשל"א—1970
133	תקנות הנמלים (הסדרת פריקה וסעינה כעונת יצוא הדריים תשל"א), תשל"א—1970
134	תקנות שירותי הסעד (דרכי טיפול בנוקקים) (תיקון), תשל"א—1970
135	צו מס רכוש וקרן פיצויים (אכרזה על אזור עירוני נוסף בירושלים), תשל"א—1970
136	צו מס הכנסה (קביעת תשלומים בעד שירותים או טובין כהכנסה) (תיקון), תשל"א—1970
137	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (צריכת טבק מקומי), תשל"א—1970
137	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הובלת דלק), תשל"א—1970
138	אכרזת הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירות הובלת דלק), תשל"א—1970
139	כללי לשכת עורכי הדין (רישום מתמחים ופיקוח על התמחותם) (תיקון), תשל"א—1970
140	כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול בצל בעונת חורף ואביב 1970/71), תשל"א—1970
142	כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול הפתחיראדמה בעונת הסתיו 1970), תשל"א—1970

מדור לשלטון מקומי

143	חוק עזר לטבריה (הדברת חולדות), תשל"א—1970
144	חוק עזר לראשון-לציון (הדברת חולדות), תשל"א—1970
146	חוק עזר לבאר-טוביה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל"א—1970
147	חוק עזר לגבעת-שמואל (ביוב), תשל"א—1970
148	צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, עארה), תשל"א—1970 — תיקון טעות תיקון טעויות

חוק ההסגרה, תשי"ד—1954

תקנות בדבר סדרי דין וכללי ראייה

בחוקף סמכותי לפי סעיף 26 לחוק ההסגרה, תשי"ד—1954, הנני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנות אלה, "אמנת ההסגרה" — הסכם כאמור בסעיף 2(1) לחוק ההסגרה, תשי"ד—1954, שמכוחו הוגשה עתירה להסגרתו של מבוקש כבר-הסגרה.	הגרות
2. עתירה להכריז על מבוקש כבר-הסגרה (להלן — עתירה) הוגש לבית המשפט בצירוף מספר עתקים נוספים כמספר המבוקשים שלגביהם מוגשת העתירה.	הגשת עתירה
3. מותר להגיש עתירה לכל בית משפט מחוזי בישראל.	מסכות מקומית
4. העתירה תכיל — (1) שם בית המשפט שאליו היא מוגשת ; (2) ציון המדינה הזרה המבקשת את ההסגרה ; (3) שם המבוקש ; (4) פירוט הסעיף בתוספת לחוק ההסגרה, תשי"ד—1954, שלפיו העבירה המפורשת בעתירה היא עבירת הסגרה ; (5) פירוט סעיפי החוק בישראל, שלפיהם ניתן להעמיד את המבוקש לדין בישראל אילו העבירות המפורשות בעתירה נעברו בישראל ; (6) פירוט הסעיפים באמנת ההסגרה שלפיהם מבקשת המדינה הזרה הסגרתו של המבוקש ; (7) היתח הבקשה מתבססת על חיוב בדין של המבוקש — פרטים בדבר פסק הדין וגזר הדין שיצא נגד המבוקש במדינה המבקשת בשל העבירה המפורשת בעתירה.	חיוב העתירה
5. אל העתירה יצורפו כל המסמכים והמוצגים שהוגשו בתמיכה לבקשת ההסגרה מטעם המדינה המבקשת ובקשת ההסגרה עצמה שהוגשה מטעם המדינה המבקשת על ידי נציגותה הדיפלומטית בישראל או בדרך אחרת.	מסמכים ומוצגים שיצורפו לעתירה
6. מותר להגיש עתירה לגבי כמה מבוקשים, אם הסגרתם מבוקשת בשל אותו מעשה עבירה, או אם ניתן להאשימם בשל אותו מעשה עבירה, או אם ניתן להאשימם בכתב אישום אחד בישראל, או אם נתחייבו בדינם במשפט אחד במדינה המבקשת.	צירוף מבוקשים
7. (א) הוגשה עתירה, יקבע בית המשפט את המועד לדיון בה ויזמין את העותר והמבוקש לאותו מועד. (ב) עם ההזמנה לדיון יומצא למבוקש עותק מן העתירה. (ג) המועד להתחלת הדיון ייקבע בתאריך מוקדם ככל האפשר.	מועד לדיון בעתירה

¹ ס"ח תשי"ד, עמ' 174 ; השט"ו, עמ' 28.

8. הוגשה עתירה — רשאי המבוקש או סניגורו לעיין בכל זמן סביר בכל חומר ראיות שבכתב הנוגע לעתירה ומצוי בידי העותר ולקבל את שמות העדים שבדעת העותר להשמיע בעת הדיון בעתירה ונושא עדותם.
9. הוראות סעיפים 106 עד 112 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה—1965,² יתולו על הדיון בעתירה בשינויים המחוייבים מן הענין.
10. (א) רשאי בית המשפט לדחות את הדיון בעתירה למועד אחר, כפי שייראה לו, אם נראה לו כי לא ניתנה הודעה מספקת למבוקש להכין את התנגדותו.
(ב) משהוחל בדיון בעתירה ימשיך בו בית המשפט ברציפות יום יום עד גמירא, זולת אם ראה, מטעמים שיירשמו, כי אין אפשרות סבירה לנהוג כך.
11. (א) לפני תחילת הדיון רשאי המבוקש לטעון טענות מקדמיות לביסוס החלטת לדחות את העתירה.
(ב) נטענה טענה מקדמית, יתן בית המשפט לעותר הודמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן. בית המשפט יחליט בטענה בתום טענות בעלי הדיון כאמור.
(ג) נתקבלה טענה מקדמית רשאי בית המשפט ביזמתו או לפי בקשת אחד מבעלי הדיון לתקן את העתירה או לדחותה.
12. (א) לא נטענה טענה מקדמית, או נטענה ולא נדחתה העתירה כאמור, יפתח העותר ויגיש את ראיותיו ורשאי הוא להגיש ראיות נוספות, בין בכתב ובין בעל פה, לראיות שצורפו לעתירה בהתאם לתקנה 5.
(ב) המבוקש רשאי להשיב בעצמו או על ידי סניגורו, ולהגיש את ראיותיו, ורשאי בית המשפט להרשות לכל בעל דין להוסיף ולטעון אחרי טענות בעל הדיון האחר, ובלבד שלמבוקש תהא זכות לטעון אחרון, בעצמו או על ידי סניגורו.
13. סדר חקירת עדים יהיה כסדר חקירתם במשפט פלילי על פי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה—1965, בשינויים המחוייבים מהענין.
14. מסמך או מוצג המוגש בדיון בעתירה יהיה מאומת כדין, אם אומת בהתאם להוראות פקודת העדות³ או כללי האימות שנקבעו באמנת ההסגרה.
15. (א) בדיון בעתירה רשאי בית המשפט לקבל כראיה, בנוסף לכל דרך הוכחה אחרת, הודעת אדם שניתנה בשבועה או בהן צדק לפני השופט או רשות אחרת המוסמכת לקבל אותה במדינה המבקשת כשהיא חתומה בידי הרשות שקיבלה אותה וההתימה מאומתת כאמור בתקנה 14, והוא כשאינן הוראה אחרת באמנת ההסגרה.
(ב) הוגשה הודעה כאמור בתקנת משנה (א) מטעם המבוקש, רשאי העותר או נציגו בחוץ לארץ לחקור בחקירה שכנגד את מי שהגישתה.
16. (א) בתום הדיון בעתירה יתן בית המשפט את החלטתו בעתירה, מנומקת ובכתב, יקראנה בפומבי, יחתום עליה ויסמנה בתאריך הקריאה.

² ס"ח תשכ"ה, עמ' 161.

³ חוקי אי, כרך א' פרק נ"ד, עמ' 650; ס"ח תשט"ז, עמ' 10.

(ב) החליט בית המשפט כי המבוקש הוא בר-הסגרה, יפרט בהחלטתו את סעיפי החוק שלפיהם ניתן להעמיד את המבוקש לדין בישראל בשל עבירת ההסגרה, ואת הסעיפים באמנת ההסגרה אשר לגביהם יש ראיות מספיקות להעמדת המבוקש לדין.

17. (א) ערעור, בין של המבוקש ובין של העותר, יהיה בהגשת הודעת ערעור בפני בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים.

(ב) הערעור יוגש תוך 30 יום מיום מתן ההחלטה מאת בית המשפט המחוזי.

(ג) הדיון בערעור יהיה בפני בעלי הדין.

(ד) הוראות סעיפים 184, 185, 187, 188, 190, 193 ו-195 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ה) הוראות תקנה 16 יחולו גם על החלטת בית המשפט לערעורים.

18. סעיפים 204, 205, 207, 210 ו-211 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, יחולו בשינויים המחוייבים מהענין בהליכים לפי תקנות אלה.

19. לתקנות אלה ייקרא "תקנות ההסגרה (סדרי דין וכללי ראיות בעתירות), תשל"א-1970".

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

כ"ח בתשרי תשל"א (28 באוקטובר 1970)
(המ' 70542)

חוק ניירות ערך, תשכ"ח - 1968

תקנות סדרי דין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 56(ב) לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968, ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א': בקשת הרשות להגשת דו"ח

1. בקשת הרשות לצוות על תאגיד להגיש דו"ח בהתאם לסעיף 38 לחוק חוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים בדרך המרצה.

פרק ב': ערעור על החלטות הבורסה

2. ערעור על החלטת בורסה שלא לקבל אדם כחבר בה או להשעותו או לבטל חברותו, וכן ערעור על החלטת בורסה בשיפוט משמעת, יוגש לבית המשפט המחוזי שבתחום סמכותו נמצא המשרד הרשום של החברה המנהלת את הבורסה.

3. הערעור יוגש בכתב תוך 60 יום מיום המצאת ההחלטה למערער והוא יפרט את הדברים הבאים:

(1) שמו, משלח-ידו ומקום מגוריו של המערער;

¹ ס"ח תשכ"ח, עמ' 234.

- (2) שם החברה המנהלת את הבורסה שנתנה את ההחלטה שעליה מערערים ומען משרדה הרשום ;
 (3) מען בתחום שיפוטו של בית המשפט של ערעור לשם המצאה למערער ;
 (4) תאריך שבו קיבל המערער עותק מן ההחלטה אם נתקבל, או ציון שעותק כאמור לא נתקבל ;
 (5) נושא ההחלטה שעליה מערערים ;
 (6) נימוקי הערעור.

4. המשיבה תהא החברה המנהלת את הבורסה. המשיבה
5. (א) כתב הערעור יוגש לבית המשפט בארבעה עתקים זולת אם בית המשפט הורה על מסירת עתקים נוספים.
 (ב) לכל עותק של כתב הערעור יצורף העתק מן ההחלטה שעליה מערערים ; לא קיבל המערער עותק מן ההחלטה, יצורף הצהרה על כך לכתב הערעור. הגשת כתב הערעור
6. רשם בית המשפט ימציא למשיבה עותק אחד של כתב הערעור עם העתק כאמור בתקנה 5(ב). המצאת כתב הערעור
7. (א) תוך 15 יום לאחר שהומצא לה כתב הערעור תגיש המשיבה תשובה לערעור, תפרט בה את נימוקיה, כל אחד בתמציתו ובפסקה נפרדת, ותציין מען להמצאת כתבי בי דין.
 (ב) התשובה תימסר לבית המשפט בארבעה עתקים והרשם ימציא אחד מהם למערער. תשובה לערעור
8. לא הגישה המשיבה תשובה כאמור בתקנה 7, לא ייוקק בית המשפט לטענותיה אלא על פי רשות מיוחדת מאת בית המשפט מטעם מיוחד שיירשם. בהעדר תשובה
9. (א) על איחוד ערעורים, על שמיעת הערעור, על מתן פסק הדין ועל המצאת כתבי בי דין, יחולו הוראות תקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג—1963, בכפוף לאמור בתקנות אלה ובשינויים המחוייבים לפי הענין.
 (ב) בכל ענין שלא נקבע בפרק זה רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו ואם ראה צורך בכך לעשיית צדק, לנהוג כדרך שהיה נוהג בערעור המתנהל לפניו על פי תקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג—1963. תחולת תקנות סדר הדין האזרחי

פרק ג': שונות

10. בעד כל הליך ישולמו האגרות הקבועות לכך לפי תקנות בית המשפט (אגרות), תשכ"ח—1967.³ אגרות
11. לתקנות אלה ייקרא "תקנות סדרי דין (ניירות ערך), תשל"א—1970". השם

יעקב ש' פירא
 שר המשפטים

כ"ט בתשרי תשל"א (29 באוקטובר 1970)
 (חמ 72186)

² ק"ת תשכ"ג, עמ' 1869.
³ ק"ת תשכ"ח, עמ' 366.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר פטור והנחות ממס על הכנסה בשטחי התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח), תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), בהגדרת "תקופת הפטור או ההנחה", בסוף פסקה (1), במקום "ולגבי הישובים אביבים, בית יוסף, כפר דובב וירדנה" יבוא "ולגבי הישובים אביבים, אבן מנחם, בית יוסף, כפר דובב, כפר רוזנוולד (זרעית), ירדנה, נטועה, קדש נפתלי ושתולה".
2. בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות, אחרי "אדרת" יבוא "אוהד (בשור 2) — אוקטובר 1969".
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון), תשל"א—1970".

תיקון תקנה 1

תיקון התוספת הראשונה

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ב' בחשוון תשל"א (1 בנובמבר 1970)
(המ' 723110)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ל, עמ' 153.
² ק"ת תשכ"א, עמ' 1726; תשל"ל, עמ' 1996.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר פטור והנחות בישובים מסויימים ובהיאחזויות נח"ל

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 22 לתקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובים מסויימים ובהיאחזויות נח"ל), תשי"ז—1957² (להלן — התקנות העיקריות) —

- (1) בתקנת משנה (ב), "מצפה רמון" — יימחק;
- (2) אחרי תקנת משנה (ה) יבוא:

"(ו) מי שהיה תושב מצפה רמון שנים עשר חדשים רצופים לפחות, יהא זכאי לפטור ולהנחה ממס על הכנסתו בכל שנה משנות המס 1970 עד 1972 בשיעור יחסי שהוא כיתס של סכום הכנסתו שהושגה אותה שנה בעת היותו תושב כאמור לסך כל הכנסתו אותה שנה, ובלבד שלא יובא בחשבון ההכנסה של תושב כאמור כל סכום העולה על 600 לירות פי מספר החדשים שבהם היה תושב כאמור באותה שנה."

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ל, עמ' 153.
² ק"ת תשי"ז, עמ' 1216; תשל"ל, עמ' 1997.

2. בתוספת השלישית לתקנות העיקריות —

- (1) אחרי "אביבים" יבוא "אבן מנחם" ו"אלקוש";
- (2) אחרי "דוכב" יבוא "דישון";
- (3) אחרי "כפרייובל" יבוא "כפר רוזנוולד (זרעית)";
- (4) אחרי "מרגליות" יבוא "נטועה";
- (5) אחרי "שאר-ישוב" יבוא "שומרה" ו"שתולה".

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובים מסויימים ובהיאח"ש זויות נח"ל) (תיקון), תשל"א—1970".

פ נ ח ס ס פ י ר
ש ר ה א ו צ ר

ב' בחשוון תשל"א (1 בנובמבר 1970)
(חמ 723110)

פקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935

חוק הגנת הצומח, תשט"ז—1956

תקנות בדבר שארית חמרי הדברה במזון

בתוקף סמכויותינו לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935¹ (להלן — הפקודה), ולפי סעיפים 2 ו-7 לחוק הגנת הצומח, תשט"ז—1956², אנו מתקינים תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"שארית חומר הדברה" — חומר כימי, תולדיו וחומר כימי שהוסף לו, הנמצא על מצרך מזון או בתוכו כתוצאה מפעולות שנקטו בעת גידולו, עיבודו, העברתו, אריזתו, החסנתו ושיווקו, לרבות חמרים המשמשים —

- (1) לביעור, לדחיה או למשיכה של נגעים;
- (2) לויסות צמיחה;
- (3) למניעת מחלות חסר ומחלות פיזיולוגיות;
- (4) למניעת נשירה;
- (5) לדילול פריחה;
- (6) לסילוק עלים;

¹ ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 456, עמ' 53; ס"ח תשכ"ג, עמ' 7.
² ס"ח תשט"ז, עמ' 79; תשכ"ז, עמ' 44.

אך למעט —

- (1) חומר אנטיביוטי הניתן לזירוז גידולם של בעלי־חיים ;
- (2) חומר רפואי הניתן למניעתן או לריפויין של מחלות בעלי־חיים ;
- (3) חומר אנטיביוטי הניתן למניעתן או לריפויין של מחלות בעלי־חיים ;
- (4) הורמון מכל סוג הניתן לבעלי־חיים ;
- (5) חומר דישון ;

"מצרך מזון" — כמשמעותו בסעיף 2 לפקודה ;

"המנהל" — המנהל הכללי של משרד הבריאות ;

"פקיד מורשה" — כל אחד מן הנקובים בפסקאות (א) עד (ד) ו־(ז) של סעיף 4 לפקודה.

2. לא ייצר אדם לשם מכירה, לא ייבא, לא ימכור ולא יעביר כל מצרך מזון כשהוא מכיל או נושא עליו שארית חומר הדברה הנקוב בתוספת בטור א', אלא אם הוא מצרך מזון הנקוב בתוספת בטור ב' ושארית חומר ההדברה שהוא מכיל או נושא עליו אינה עולה על השיעור הנקוב לצדו בטור ג'.

שאריות חומר
הדברה שנותר
למצרך מזון
להכיל

3. משמש מצרך מזון הנקוב בתוספת (להלן — המצרך הראשון) להכנת מצרך מזון אחר, לרבות מצרך מזון מורכב מכמה מצרכי מזון אחרים (להלן — המצרך השני), מותר שמצרך המזון השני יכיל שארית חמרי הדברה אשר חדרו לתוכו עקב השימוש במצרך הראשון, ובלבד ששארית חומר ההדברה במצרך השני לא תעלה על השיעור שנקבע בתוספת לצדו של המצרך הראשון.

שאריות חמרי
הדברה כמצרכי
מזון מורכבים

4. אישר מנהל המכון לבקורת ולתקנים של חמרי רפואה במשרד הבריאות, או אדם אחר שהסמיך המנהל בכתב לענין זה, כי מצרך מזון הוכן או נוצר בניגוד להוראות תקנות אלה, יראו אותו מצרך מזון כבלתי ראוי למאכל אדם.

מצרך מזון
שסול

5. רשאי פקיד מורשה להיכנס, בכל עת סבירה, לחצרים שבהם מייצרים, מכינים, מחסינים, אורזים או מוכרים מצרך מזון שחלות לגביו הוראות תקנות אלה וליטול דוגמאות ממנו או מכל תווית הנועדה לסימון מצרך מזון או כלי קיבול שבו אורזים מצרך מזון כאמור, ובלבד שאם נדרש לכך על ידי בעל המצרך ישלם הפקיד בעד כל דוגמה שנטל, למעט דוגמה שנטל בבית המכס, לפי מתיר השוק.

נסילת
דוגמאות

6. הוראות תקנות אלה לא יחולו על מצרכי מזון המיועדים ליצוא.

סייג לתחולה

7. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בריאות העם (שארית חמרי הדברה במזון), תשל"א—1970".

השם

תוספת
(תקנות 1 ו' 2)

שיעור מירבי חלקים למיליון	מצרך המזון	חומר הדברה
8	1. (א) אורז	1. מלתיון
8	(ב) גרעיני חיטה	Malathion
8	(ג) כוסמת	<i>Chemical name :</i>
8	(ד) שיבולת שועל	S— [1, 2—di (ethoxycarbonyl) ethyl] dimethyl phosphorothiothionate or
8	(ה) שיפון	S— [1, 2—di (ethoxycarbonyl) ethyl] OO—dimethyl phosphorodithioate.
8	(ו) שעורה	
3	2. קמה מהפרטים המוזכרים בסעיף 1	
4	3. בשר-בקר, צאן, חזיר ועוף	
8	4. (א) (1) אבוקדו	
8	(2) אגסים	
3	(3) אפונה	
8	(4) אפרסקים	
3	(ב) בצל	
8	(ג) (1) דובדבנים	
3	(2) דלועים	
8	(ד) זיתים	
6	(ה) (1) חציל	
6	(2) חרשף	
6	(ו) (1) כרוב	
6	(2) כרובית	
6	(3) כרוב שושנים	
6	(4) כרתי	
8	(ז) מישמיש	
3	(ח) (1) עגבניות	
6	(2) עלי גפן	
8	(3) ענבים	
4	5. פרי הדר	

כ"א בתשרי תשל"א (21 באוקטובר 1970)
(חמ 773504)

חיים גבתי
שר החקלאות

ר' גז' ביין
המנהל הכללי של משרד הבריאות

אני מאשר.
ויקטור שמ-טוב
שר הבריאות

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961
פקודת הנמלים

תקנות בדבר הסדרת פריקה וטעינה של מטענים בעונת יצוא הדרים תשל"א

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961, וסעיף 17 לפקודת הנמלים², ולאחר התייעצות עם רשות הנמלים, אני מתקין תקנות אלה:

הנדרות

1. בתקנות אלה —
"כלי שיט" — כמשמעות ספינה בפקודת הנמלים, למעט מכלית דלק;

¹ ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 145.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.

"בעל כלי שיט" — לרבות חוכר, סוכן, קברניט ומי שאחראי על כלי השיט ;
 "מטען" — למעט דלק ומטען בצובר או בתפוזרת.

2. כלי שיט הפוקד את נמלי חיפה ואשדוד יפרוק ויטען מטען בעת אותו מסע באחד מנמלים אלה בלבד.
3. מנהל הנמל לא ירשה פריקת מטען או טעינתו לכלי שיט אשר באותו מסע כבר פקד נמל אחר בניגוד להוראות תקנות אלה.
4. שר התחבורה או מי שהוא הסמיכו רשאי לפטור באופן כללי או למקרה מסויים מהוראות תקנות אלה.
5. תחולתן של תקנות אלה היא מיום י"ז בכסלו תשל"א (15 בדצמבר 1970) עד יום כ"א באייר תשל"א (16 במאי 1971).
6. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (הסדרת פריקה וטעינה בעונת יצוא הדרים תשל"א), תשל"א—1970".

ריכוז פעולות
 הפעיה
 והמריקה

סירוב כותן
 שירותים
 לכלי שיט

כסוד

תחולה

השם

ש מ ע ו ן פ ר ס
 שר התחבורה

כ"ו בתשרי תשל"א (26 באוקטובר 1970)
 (חמ 755352)

חוק שירותי הסעד, תשי"ח—1958

תקנות בדבר דרכי טיפול בנוקקים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 13 לחוק שירותי הסעד, תשי"ח—1958,¹ אני מתקין תקנות

אלה:

1. בחקנה 1 לתקנות שירותי הסעד (דרכי טיפול בנוקקים), תש"ך—1960² (להלן — התקנות העיקריות), במקום הגדרת "נוקק" יבוא:
 "נוקק" — נוקק לפי תקנות שירותי הסעד (מבחני נזקקות), תשל"ל—1970,³ למעט עולה כפי שהוגדר על ידי המנהל הכללי של משרד הסעד בהודעה ברשומות ;

תיקון תקנה 1

2. אחרי תקנה 7 לתקנות העיקריות יבוא:

הוספת
 תקנה 87

א. על אף האמור בתקנות 6 ו-7, אם מת אחד ההורים אליו הילד היה קשור כאמור, וההורה השני הוא בחיים, יהיה הילד קשור לאותו הורה אשר בחיים.

מנות אחר
 תחורים

3. במקום תקנה 9 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת
 תקנה 9

9 (א) נוקק כמוסד ואין לשכה אחראית כלפיו, רואים את הלשכה שהיתה אחראית כלפיו ערב כניסתו למוסד כאחראית כלפיו כל זמן היותו במוסד ועד עבור תקופה הכוללת בתוכה פעמיים את התאריך 31 במרס אחרי צאתו ממנו.

¹ ס"ח 249, תשי"ח, עמ' 103.
² ק"ת 1014, תש"ד, עמ' 1150.
³ ק"ת 2615, תשל"ל, עמ' 2275.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם הוכנס נזקק למוסד בהיותו ילד והוא שוהה בו לאחר שמלאו לו 18 שנה, ואין לשכה אחראית כלפיו, רואים את הלשכה שבמקום מגורי ההורה, אליו הוא קשור כאמור בתקנות 6 או 7, כאחראית כלפיו כל זמן היותו במוסד ועד עבור תקופה הכוללת בתוכה פעמיים את התאריך 31 במרס אחרי צאתו ממנו.

(ג) נזקק המשרת בצה"ל בשירות סדיר, הלשכה האחראית כלפיו היא הלשכה שהיתה אחראית כלפיו ערב התגייסותו לצה"ל והיא תמשיך להיות אחראית כלפיו גם אחרי שחרורו במשך תקופה הכוללת בתוכה פעמיים את התאריך 31 במרס.

4. במקום תקנה 10 לתקנות העיקריות יבוא:

10. (א) הגישה לשכת הסעד סעד לנזקק והיא לא היתה אחראית כלפיו, יוחזר לה סכום הסעד הכספי על ידי הלשכה האחראית; אין הלשכה האחראית חייבת להחזיר את סכום הסעד הכספי הנדרש ממנה מן הלשכה כאמור בעד הזמן שקדם לתקופה של ששה חדשים מיום הפניה הראשונה אליה.

(ב) הגישה לשכת הסעד סעד לנזקק והיא לא היתה אחראית כלפיו, ואין לשכה אחראית כלפיו, יוחזר לה סכום הסעד הכספי על ידי משרד הסעד; אין משרד הסעד חייב להחזיר את סכום הסעד הכספי הנדרש ממנו מן הלשכה כאמור בעד הזמן שקדם לתקופה של ששה חדשים מיום הפניה הראשונה אליו.

5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירותי הסעד (דרכי טיפול בנוקקים) (תיקון), תשל"א—1970".

מיכאל חזני
שר הסעד

כ"ח בתשרי תשל"א (28 באוקטובר 1970)
(חמ 78022)

חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961

צו בדבר אזור עירוני נוסף בירושלים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961, אני מצווה לאמור:

1. האזור המתואר בתוספת יהיה אזור עירוני.

2. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ד באדר ב' תשל"ל (1 באפריל 1970).

¹ ס"ח תשכ"א, עמ' 100; תשל"ל, עמ' 126.

3. לצו זה ייקרא "צו מס רכוש וקרן פיצויים (אכרזה על אזור עירוני נוסף בירושלים). תשל"א—1970".

תוספת

בתוספת זו, "מפה" — המפה הערוכה בקנה מידה 1:10,000 והחתומה ביד שר האוצר ביום התימת צו זה.

גבולות האזור העירוני מסומנים במפה בקו כחול מרוסק.

המפה מופקדת במשרד נציבות מס הכנסה ומס רכוש, מדור שומת מקרקעין, רחוב שמאי 12, ירושלים; העחקים מהמפה מופקדים במשרד מס רכוש וקרן פיצויים, אזור ירושלים, רחוב כורש, ירושלים, וכל אדם רשאי לעיין במפה ובהעתקים ממנה בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקבלת קהל.

פנחס ספיר
שר האוצר

ב' בחשוון תשל"א (1 בנובמבר 1970)
(חמ 723504)

פקודת מס הכנסה

צו בדבר קביעת תשלומים בעד שירותים או טובין כהכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 164 לפקודת מס הכנסה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו מס הכנסה (קביעת תשלומים בעד שירותים או טובין כהכנסה), תשל"ל—1970, בהגדרת "תשלומים בעד שירותים או טובין" במקום "או רשות השידור" יבוא "רשות השידור או האפטרופוס הכללי".

תיקון סעיף 1

2. לצו זה ייקרא "צו מס הכנסה (קביעת תשלומים בעד שירותים או טובין כהכנסה) (תיקון), תשל"א—1970".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ב' בחשוון תשל"א (1 בנובמבר 1970)
(חמ 72327)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ל, עמ' 153.
² ק"ת תשל"ל, עמ' 1334.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר צריכת טבק מקומי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
"בית חרושת" ו"טבק" — כמשמעותם בפקודת הטבק² ;
"טבק מקומי" — טבק הגדל בישראל או באזור יהודה והשומרון.
2. בית חרושת יצרוך בשנה פלזנית טבק מקומי לשם ייצור סיגריות בשיעור שלא יפחת מ-38 למאה מסך כל כמות הטבק ששימשה בו לייצור סיגריות באותה שנה.
3. תחילתו של צו זה היא ביום ד' בטבת תשל"א (1 בינואר 1971).
4. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (צריכת טבק מקומי), תשל"א—1970".

הגדרות

צריכת טבק

תחילה

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

י' בחשוון תשל"א (9 בנובמבר 1970)
(תמ 741181)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24 ; תשכ"ב, עמ' 33.
² דיני מדינת ישראל, 5, תשרי, עמ' 100 ; תשכ"ז, עמ' 105.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר פיקוח על הובלת דלק

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15, 42 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
"המפקח" — המפקח על התעבורה במשרד התחבורה שמונה לכל שטח המדינה או אדם שמינהו שר התחבורה בהודעה ברשומות להיות מפקח לענין הוראות צו זה, כולן או מקצתן ;
"רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה² ;
"מכלית" — מכל או מכלית שקיבולת מעל 3000 ליטר ;
"דלק" — נפט גלמי וכן מוצרים שהופקו ממנו על ידי זיקוק ;
"הובלת דלק" — הובלת דלק או מוצרי דלק, או מוצרי גז מכל סוג וכל נוזל לקית אחר, במכלית, בין אם המכלית מחוברת לרכב דרך קבע, בין אם היא מונחת על הרכב ובין בדרך אחרת ;
"רשיון" — רשיון להובלת דלק לפי צו זה.

הגדרות

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"א, עמ' 173.

2. לא יוביל אדם דלק, ולא יפעיל רכב לצורך הובלת דלק, אלא אם קיבל תחילה רשיון מאת המפקח ובהתאם לתנאי הרשיון.
3. (א) לא יתן המפקח רשיון למי שלא היה בידו ערב תחילתו של צו זה רשיון לפי פקודת התעבורה לרכב או למכלית להובלת דלק.
(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על החלפת רכב להובלת דלק שיצא מכלל שימוש, ובלבד שלא יינתן רשיון לרכב כאמור שמטענו המורשה בליטרים עולה על מטענו המורשה בליטרים של הרכב המוחלף.
4. לא יעביר אדם לאחר רכב המיועד או המשמש להובלת דלק בכל דרך מדרכי ההעברה אלא באישור בכתב מאת המפקח ובהתאם לתנאי האישור.
5. מי שהיה בידו רשיון לרכב להובלת דלק, או מי שקיבל אישור מהמפקח להפעלת רכב כאמור, ערב תחילתו של צו זה, יראוהו כמי שקיבל רשיון על פי סעיף 2, אולם מי שקיבל אישור להפעלת רכב להובלת דלק ולא הפעילו לפי אישור כאמור, רשאי המפקח להתנות שהפעלה תהיה במועדים שיקבע המפקח.
6. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הובלת דלק), תשל"א—1970".
- ש מ ע ו ן פ ר ס
שר התחבורה
- כ"ז בתשרי תשל"א (26 באוקטובר 1970)
(תמ 741179)

הונת רשיון
אימתו רשיון
איסור העברת בעלות
הוראות סעבר
חשב

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

אכרזה על שירות בר-פיקוח

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹ אני מכריז לאמור:

1. באכרזה זו —
"רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה;²
"מכלית" — מכל או מכלית שקיבולת מעל 3000 ליטר;
"דלק" — נפט גלמי וכן מצרכים שהופקו ממנו על ידי זיקוק;
"הובלת דלק" — הובלת דלק או מוצרי דלק, או מוצרי גז מכל סוג וכל נוזל לקיח אחר, במכלית, בין אם המכלית מחוברת לרכב דרך קבע, בין אם היא מונחת על הרכב ובין בדרך אחרת.
2. שירות הובלת דלק מוכרז בזה כשירות בר-פיקוח.
3. לאכרזה זו ייקרא "אכרזה הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירות הובלת דלק), תשל"א—1970".

הנדרות
אכרזה על שירות בר-פיקוח
חשב

ש מ ע ו ן פ ר ס
שר התחבורה

כ"ז בתשרי תשל"א (26 באוקטובר 1970)
(תמ 741179)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"א, עמ' 173.

חוק לשכת עורכי-הדין, תשכ"א—1961

כללים בדבר רישומם של מתמחים ופיקוח על התמחותם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 32 ו-109 לחוק לשכת עורכי-הדין, תשכ"א—1961,¹ מתקינה המועצה הארצית של לשכת עורכי-הדין כללים אלה:

החלפת
סעיף 14

1. בכללי לשכת עורכי-הדין (רישום מתמחים ופיקוח על התמחותם), תשכ"ב—1962² (להלן — הכללים העיקריים), במקום סעיף 14 יבוא:

14. (א) המאמן יגיש ללשכה בתום כל ששה חדשי התמחות, וכן בתום התמחותו של המתמחה אצלו, דין וחשבון על התמחותו של המתמחה אצלו.

דין וחשבון
של התמחות

(ב) הדין וחשבון יכלול פרטים בדבר התחומים שבהם עסק המתמחה וסוגי הפעולות שבהם היה מועסק, ותיאור כללי של היקף העיסוקים האמורים.

(ג) הלשכה, וכן מפקח שנתמנה כאמור בסעיף 15, רשאים לדרוש מן המאמן זמן המתמחה ביאורים בקשר לדין וחשבון ופרטים נוספים, בין בעל פה ובין בכתב.

תיקון סעיף 15

2. סעיף 15 לכללים העיקריים יסומן (א), ובו במקום "60" יבוא "30", ואחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) מתמחה הרוצה להפסיק התמחותו אצל מאמנו יודיע על כך ללשכה ולמאמן לפחות 30 יום מראש זולת אם קיבל היתר מהלשכה להפסיק את התמחותו במועד מוקדם יותר."

3. לאחר סעיף 15 לכללים העיקריים יבוא:

הוספת
סעיפים
15א—15ב

15א. הלשכה רשאית למנות מפקח על מתמחים (להלן — המפקח).

ימינוי מפקח
על מתמחים

15ב. המפקח מוסמך לחוות דעה בפני הלשכה על טיב התמחותו של מתמחה הן על פי דינים וחשבונות על ההתמחות שהמאמנים חייבים למסור ללשכה והן דרך בירור בעל פה עם המאמנים ועם המתמחים, לפי הצורך.

סמנות
המפקח

15ג. (א) ראה המפקח כי אין בעבודת המתמחה אצל המאמן כדי התמחות מספיקה, ימליץ בפני הלשכה על הפסקת ההתמחות של המתמחה אצל אותו מאמן.

הפסקת
התמחות

(ב) ראתה הלשכה כי יש לכאורה נימוק להפסיק את התמחותו של המתמחה, תודיע על כך בכתב למאמן ולמתמחה ותקבע מועד שבו יוכלו לטעון טענותיהם בפניה אם ירצו בכך.

¹ ס"ח תשכ"א, עמ' 178.
² ק"ת תשכ"ב, עמ' 1956.

(ג) לאחר שמיעת טענות המאמן והמתמחה, או אם המאמן והמתמחה לא הופיעו לטעון טענותיהם במועד שנקבע להם כאמור, רשאית הלשכה להחליט על הפסקת ההתמחות של המתמחה אצל אותו מאמן, מן המועד שתקבע.

(ד) החלטת הלשכה תודע למאמן ולמתמחה.

4. לכללים אלה ייקרא "כללי לשכת עורכי-הדין (רישום מתמחים ופיקוח על התמחותם) (תיקון), תשל"א—1970".

השם

נתאשר.
 כ"א בתשרי תשל"א (21 באוקטובר 1970)
 (חמ 70329)

י' רוטנשטרייך

יושב ראש המועצה הארצית של לשכת עורכי-הדין

יעקב ש' שפירא
 שר המשפטים

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959

כללים לגידול בצל בעונת חורף ואביב 1970/71

בחוק סמכותה לפי סעיף 25 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות תשי"ט—1959, מתקינה המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה) כללים אלה:

1. בכללים אלה —
 "עונה" — תקופה לגידול בצל;
 "חורף ואביב 1970/71" — התקופה שבין י"ד באלול תשל"א (15 בספטמבר 1970) לבין ה' בניסן תשל"א (31 במרס 1971);
 "לגדל" — לזרוע, לשתול ולעשות כל פעולה אחרת הקשורה בגידול בצל.
2. המכסות הכלליות לגידול בצל בעונת חורף ואביב 1970/71 בכל שטחי הארץ הן כלהלן:

הגדרות

מכסות גידול

השטח בדונמים	הזן
1,000	1. בית אלפא
800	2. גרנו-ערבה
2,500	3. גרנו-גרנקס בעל ליצוא
4,600	4. גרנו-גרנקס שלהין ליצוא
2,500	5. מצרי שלהין
1,070	6. מצרי בעל
1,150	7. ריוורסייד

3. המועצה רשאית לפצל את עונת חורף ואביב 1970/71 לעונות משנה.

עונות משנה

¹ ס"ח תשי"ט, עמ' 222; חשכ"ב, עמ' 31.

4. אלה העקרונות לפיהם ייקבעו המכסות האישיות:

(1) (א) למבקש לגדל בצל מזון גרנור-ערבה בעונת חורף ואביב 1970/71, תיקבע מכסת גידול ככל האפשר בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקבילה בשנת 1969, ואם לא גידל בצל מזון גרנור-ערבה בשנת 1969 מחמת מחזור זרעים, תיקבע לו המכסה ככל האפשר בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקבילה בשנת 1968 — בשני המקרים בהפחתה של 20% בקירוב, ובלבד שהמכסה שנקבעה לו לא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין בעונה המקבילה בשנת 1969 או בשנת 1968, לפי הענין;

(ב) למבקש לגדל בצל מזון מצרי שלחין בעונת חורף ואביב 1970/71, תיקבע מכסת גידול ככל האפשר בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקבילה בשנת 1969, ואם לא גידל בצל מזון מצרי שלחין בשנת 1969 מחמת מחזור זרעים, תיקבע לו המכסה ככל האפשר בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקבילה בשנת 1968 — בשני המקרים בהפחתה של 18% בקירוב, ובלבד שהמכסה שנקבעה לו לא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין בעונה המקבילה בשנת 1969 או בשנת 1968, לפי הענין;

(2) למבקש לגדל בצל מהמינים בית אלפא, גרנור-גרנסק שלחין ליצוא (לפי חוזה), גרנור-גרנסק בעל ליצוא (לפי חוזה), מצרי בעל וריוורסייד, בעונת חורף ואביב 1970/71, תיקבע מכסת גידול של בצל מהזנים האמורים ככל האפשר בשיעור מכסות הגידול שנקבעו לו לגידול בצל מזנים אלה בעונה המקבילה בשנת 1969, ואם לא גידל בצל מהזנים האלה בשנת 1969 מחמת מחזור זרעים — תיקבע לו מכסה ככל האפשר בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקבילה שבשנת 1968, שלא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין בעונה המקבילה בשנת 1969, או בשנת 1968, לפי הענין;

(3) עודף המכסות הכלליות של בצל מהזנים בית-אלפא, גרנור-ערבה, גרנור-גרנסק שלחין ליצוא (לפי חוזה), גרנור-גרנסק בעל ליצוא (לפי חוזה), מצרי שלחין, מצרי בעל וריוורסייד, בעונת חורף ואביב 1970/71, אשר מכסות גידולם לא הוקצו על ידי ועדת המכסות או שהוכח למועצה כי הוקצו כמכסות אישיות בעונת חורף ואביב 1970/71 אך לא בוצעו, יוקצו למגדלים שלא גידלו בצל מזנים אלה בעונת חורף ואביב 1969/70 שלא מחמת מחזור זרעים, ככל האפשר בגודל מכסה אישית ליחידת משק באותו אזור; היתה יתרה — תחולק למגדלים שביקשו מכסה מוגדלת של בצל מזנים אלה בשיעור יחסי למכסה שאושרה להם בעונת חורף ואביב 1970/71.

גידול ליצוא

5. בצל מזון גרנור-גרנסק שלחין ובעל יגודל ליצוא בלבד.

6. לכללים אלה ייקרא "כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול בצל בעונת חורף ואביב 1970/71), תשל"א—1970".

א' י ש ר א ל י

נתאשר.

כ"ה בתשרי תשל"א (25 באוקטובר 1970) יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (חמ 739901)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

חיים גבתי
שר החקלאות

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959

כללים לגידול תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1970

בתוקף סמכותה לפי סעיף 25 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות תשי"ט—1959, מתקינה המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה) כללים אלה:

1. **הגדרות** בכללים אלה —
 "עונה" — תקופה לגידול תפוחי-אדמה;
 "סתיו 1970" — התקופה שבין י"ד באלול תש"ל (15 בספטמבר 1970) לבין י"ז בכסלו תשל"א (15 בדצמבר 1970);
 "לגדל" — לזרוע, לשתול ולעשות כל פעולה אחרת הקשורה בגידול תפוחי-אדמה.
2. **מכסות גידול** המכסה הכללית לגידול תפוחי-אדמה בעונת סתיו 1970 בכל שטחי הארץ היא 23.000 דונם.
3. **עונת משנה** המועצה רשאית לפצל את עונת הסתיו 1970 לעונות משנה.
4. **עקרונות לקביעת מכסות אישיות** אלה העקרונות לפיהם ייקבעו המכסות האישיות:
 - (1) למבקש לגדל תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1970, תיקבע מכסת גידול ככל האפשר בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו לגידול תפוחי-אדמה בעונה המקיבילה בשנת 1969, ואם לא גידל תפוחי-אדמה בשנת 1969 מתמת מחזור זרעים, תיקבע לו המכסה ככל האפשר בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקיבילה בשנת 1968 — בשני המקרים בהפחתה של 6% בקירוב, ובלבד שהמכסה שנקבעה לו לא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין בעונה המקבילה בשנת 1969 או בשנת 1968, לפי הענין;
 - (2) עודף המכסה הכללית של תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1970, אשר מכסת גידולם לא הוקצתה על ידי ועדת המכסות, או שהוכח למועצה כי הוקצתה כמכסה אישית בעונת סתיו 1970 אך לא בוצעה, תוקצה למגדלים שלא גידלו תפוחי-אדמה בעונת סתיו 1969 שלא מחמת מחזור זרעים, ככל האפשר בגודל מכסה אישית ליחידת משק באותו אזור; היתה יתרה — תחולק למגדלים שביקשו מכסה מוגדלת של תפוחי-אדמה, בשיעור יחסי למכסה שאושרה להם בעונת הסתיו 1970.
5. **השם** לכללים אלה ייקרא "כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1970), תשל"א—1970".

נתאשר.
 כ"ה בתשרי תשל"א (25 באוקטובר 1970) יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות
 (תמ 739901)

פנחס ספיר
 שר המסחר והתעשייה

חיים גבתי
 שר התקלאות

¹ ס"ח תשי"ט, עמ' 222; תשכ"ב, עמ' 31.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לטבריה בדבר הדברת חולדות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 254 ו-255 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית טבריה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"נכסים" — בנינים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים; "בעל נכסים" — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כמורשה, כנאמן, או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, לרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים; "מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם, בין כבעל, בין כשוכר ובין בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון; "העירייה" — עיריית טבריה; "ראש העירייה" — לרבות אדם שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן; "מפקח" — מנהל מחלקת התברואה של העירייה או עובד עירייה אחר שהעירייה מינתה אותו למלא תפקיד של מפקח; "חולדות" — לרבות עכברושים ועכברים; "מדביר חולדות" — מי שבידו רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968, המתיר לו להשמיד מכרסמים.

חובה להדביר חולדות

2. בעל הנכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את החולדות שבנכסו.

הוראות להדברת חולדות

3. (א) ראש העירייה או מפקח רשאים לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר את החולדות שבנכסו ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה, באמצעות מדביר חולדות.
(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה ואת העבודות הנחוצות לשם כך כאמור בסעיף קטן (א).
(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

הדברה על ידי העירייה

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העירייה או המפקח לפי סעיף 3(א), או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית העירייה לבצע את העבודה הדרושה להדברת החולדות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

סמכויות ראש העירייה והמפקח

5. (א) ראש העירייה או המפקח רשאים להיכנס בכל עת סבירה לנכסים על מנת לבדקם, לבקרים, ולעשות בהם כל הדרוש כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ס"ח 537, תשכ"ח, עמ' 204.

(ב) לא יפריע אדם לראש העיריה או למפקח ולא ימנע אותם מהשתמש בסמכויות תיהם לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

6. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או בנכסים שאליהם מתייחסת ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום העיריה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

(ב) הודעה שיש למסרה לפי חוק עזר זה לבעל הנכסים או למחזיק בהם והופנתה אליו בתואר "הבעל" או "המחזיק" של אותם הנכסים, ללא כל שם או תואר נוסף, יראו אותה כאילו הופנתה כהלכה.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3(ג) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש העיריה או אחרי הרשעתו.

עונשין

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לטבריה (הדברת חולדות), תשל"א—1970".

השם

נתאשר.

י"ג בתשרי תשל"א (13 באוקטובר 1970)
(המ 876025)

מ' צ' ח' ר
ראש עיריית טבריה

יוסף בורג
שר הפנים

מקודת העיריות

חוק עזר לראשון-לציון בדבר הדברת חולדות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 254 ו-255 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עיריית ראשון-לציון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"נכסים" — בנינים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;
"בעל נכסים" — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כמורשה, כנאמן, או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, לרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

"מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם, בין כבעל, בין כשוכר ובין בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון ;
 "העיריה" — עיריית ראשון-לציון ;
 "ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
 "מפקח" — מנהל מחלקת התברואה של העיריה או עובד עיריה אחר שהעיריה מינתה אותו למלא תפקיד של מפקח ;
 "חולדות" — לרבות עכברושים ועכברים ;
 "מדביר חולדות" — מי שבידו רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968², המתיר לו להשמיר מכרסמים.

הוכח להדביר חולדות

2. בעל הנכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את החולדות שבנכסו.

הוראות להדברת חולדות

3. (א) ראש העיריה או מפקח רשאים לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר את החולדות שבנכסו ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה, באמצעות מדביר חולדות.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה ואת העבודות הנחוצות לשם כך כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

הדברת על ידי העיריה

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העיריה או המפקח לפי סעיף 3(א), או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית העיריה לבצע את העבודה הדרושה להדברת החולדות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

סמכויות ראש העיריה המפקח

5. (א) ראש העיריה או המפקח רשאים להיכנס בכל עת סבירה לנכסים על מנת לבדקם, לבקדם, ולעשות בהם כל הדרוש כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש העיריה או למפקח ולא ימנע אותם מהשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

6. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או בנכסים שאליהם מתייחסת ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום העיריה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

(ב) הודעה שיש למסרה לפי חוק עזר זה לבעל הנכסים או למחזיק בהם והופנתה אליו בתואר "הבעל" או "המחזיק" של אותם הנכסים, ללא כל שם או תואר נוסף, יראו אותה כאילו הופנתה כהלכה.

² ס"ח 537, תשכ"ח, עמ' 204.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3(ג) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש העיריה או אחרי הרשעתו.

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראשון-לציון (הדברת תולדות), תשל"א—1970".

נתאשר.
י"ג בתשרי תשל"א (13 באוקטובר 1970)
ראש עיריית ראשון-לציון
(חמ 897226)

יוסף בורג
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לבאר-טוביה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית באר-טוביה חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לבאר-טוביה (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959³ (להלן — חוק העזר העיקרי), בסופה יבוא:

2000	"מכון תערוכת
2000	בית שחיטה לבקר
1000	בית שחיטה לעופות
3000	מפעל לפירוק תחמושת
1000	מוסד בנקאי
500	מפעל לחלקי השקייה
"90	טרקטור שלא לשימוש עצמי בלבד

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ד באדר ב' תשל"ל (1 באפריל 1970).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס בשנת 1970/71 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על חשבון המס לשנת 1970/71 לפי חוק העזר העיקרי, יראו אותו כאילו שולם לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבאר-טוביה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל"א—1970".

נתאשר.
י"ג בתשרי תשל"א (13 באוקטובר 1970)
ראש המועצה האזורית באר-טוביה
(חמ 81300)

יוסף בורג
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1936, עמ' 155; ס"ח 485, תשכ"ו, עמ' 2.
³ ק"ת 888, תשי"ט, עמ' 1114; ק"ת 2173, תשכ"ה, עמ' 705.

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לגבעת-שמואל בדבר ביוב

בחוקף סמכותי לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962² (להלן — החוק), מתקינה המועצה המקומית גבעת-שמואל חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"ביוב" — ביב ציבורי או ביב מאסף על כל מיתקניהם, למעט מכון טיהור;
"מ"ר של בניה" — מ"ר של בניה לפי הבגוי למעשה;
"המועצה" — המועצה המקומית גבעת-שמואל;
"ראש המועצה" — לרבות מי שהוסמך על ידיו לענין חוק עזר זה;
"היטל ביוב" — היטל המוטל לשם כיסוי הוצאות של התקנת ביוב או קנייתו כאמור בסעיף 17 לחוק.
"נכס" — בנין או קרקע בתחום המועצה, למעט רחוב.
2. בעלי כל נכס שנמסרה להם הודעה כדין על התקנתו או קנייתו של ביוב שישמש אותו נכס, חייבים בהיטל ביוב בשיעורים שנקבעו בתוספת לכל שלב כאמור בסעיף 16 לחוק.
3. נוספה בניה לנכס אחרי מסירת הודעה כאמור בסעיף 2 לחוק, חייב בעליו בהיטל ביוב לכל מ"ר על בניה שנתוספה בשיעורים שנקבעו בתוספת.
4. (א) חיבור ביב פרטי לביוב לא ייעשה אלא על ידי ראש המועצה.
(ב) בעל נכס או מחזיקו הרוצה בחיבור ביב פרטי שבנכסו לביוב, יגיש למהנדס המועצה בקשה בכתב ותכנית החיבור ואם היה הביב בתחומה של רשות מקומית אחרת, יצרף את הסכמת אותה הרשות המקומית לכך.
5. לא יפגע אדם, לא יזיק ולא יפגום ביוב השייך למועצה.
6. מסירת הודעה לפי חוק זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים לפחות הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה המקומית או אחרי הרשעתו בדין.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.

התוספת

(סעיפים 2, 3 ו-4)

שיעור האגרה בלירות	
	היטל ביוב (סעיפים 2, 3 ו-4) —
	א. ביב ציבורי —
0.40	לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)
4.80	לכל מ"ר של בניה או תוספת לבנין קיים, בכל קומותיו של הבנין לפי מידות חוץ
	ב. ביב מאסף (כולל מיתקנים) —
0.35	לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)
4.—	לכל מ"ר של בניה או תוספת לבנין קיים, בכל קומותיו של הבנין לפי מידות חוץ

נתאשר.

כ"ט באלול תשל"ל (30 בספטמבר 1970) ראש המועצה המקומית גבעת-שמואל
(חמ 816812)

יוסף בורג
שר הפנים

תיקון טעות

בצו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, עארה), תשל"ל—1970, שפורסם בקובץ התקנות תשל"ל, עמ' 2015, בסעיף 1, ברשימת הגושים, במקום "12148 פרט לחלקות 1 עד 10, 27" צ"ל

"12148 פרט לחלקות 1, 2, 4 עד 10 וחלק מחלקות 3, 27 (דרכים), כמסומן במפה הערוכה בקנה מידה 1:10,000 והחתומה ביד שר הפנים ביום כ' בסיון תשל"ל (24 ביוני 1970), שהעתקים ממנה מופקדים במשרד הפנים, ירושלים, במשרד הממונה על המחוז ובמשרד המועצה."

כ"ב באלול תשל"ל (23 בספטמבר 1970) יוסף בורג
(חמ 8031)

שר הפנים

תיקון טעויות

בחוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים שונים), שפורסם בקובץ התקנות תשל"א, עמ' 44, בסעיף 1(6), במקום "20" צ"ל "30".

בצו איגוד ערים אוזרי שמיר—לכיש—יואב (פיתוח מרכז לאזור), תשל"א—1970, שפורסם בקובץ התקנות תשל"א, עמ' 74, בכותרת המשנה ובסעיף 54, במקום "לאזור" צ"ל "בינאזורי".